

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-59/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Vukić, u parničnom predmetu tužitelja PAP-PROMET d.o.o., Sveta Nedelja, Dr. Franje Tuđmana 77, OIB: 50710739981, kojeg zastupa punomoćnik Matko Novinc, odvjetnik u Zagrebu, Gjure Szaba 4, protiv tuženika MRNJAVAC d.o.o., Mučići, Mučići 35, OIB: 39503432286, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Badovinac, odvjetnik u Zagrebu, Demetrova 22, radi isplate 1.663,94 EUR s kamatama, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zakonskog zastupnika tužitelja, punomoćnika tuženika i zakonskog zastupnika tuženika, 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje tužiteljeve tražbine prema tuženiku u iznosu od 1.663,94 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 27. travnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

II. Utvrđuje se postojanje tuženikove tražbine prema tužitelju u iznosu od 832,44 EUR.

III. Tražbine se međusobno prebijaju pa se djelomično ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr – 11905/2025 od 4. lipnja 2025. koje je donio javni bilježnik Veronika Fućak Zvonarić iz Rijeke u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da isplati tužitelju 832,44 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 12. listopada 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije

prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija.

IV. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr – 11905/2025 od 4. lipnja 2025. koje je donio javni bilježnik Veronika Fućak Zvonarić iz Rijeke, u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da isplati tužitelju iznos od 831,50 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 27. travnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da isplati tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 832,44 EUR koje teku od 27. travnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 11. listopada 2022. po stopi od 7,31% godišnje, u roku od 15 dana.

V. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 17.4.2025. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Veroniki Fućak Zvonarić iz Rijeke, protiv tuženika kao ovršenika radi isplate 1.663,94 EUR s kamatama, na temelju vjerodostojne isprave Izvoda otvorenih stavki (IOS) na dan 15.4.2025..

2. Na rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr – 11905/2025 od 4. lipnja 2025., kojim je u cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, tuženik je podnio prigovor. Naveo je da utužena tražbina ne postoji jer je prestala prijebojem s tražbinom tuženika.

3. Općinski sud u Rijeci - Stalna služba u Opatiji je rješenjem poslovni broj Povrv-357/2025-3 od 16. listopada 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, a postupak je u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Rješenjem poslovni broj Povrv-357/2025-6 od 17. prosinca 2019. isti sud se oglasio nenadležnim za postupanje te je spis prosljedio stvarno nadležnom Trgovačkom sudu u Rijeci.

4. Tužitelj je u podnesku od 14.11.2025. izložio tužbu. Utužena tražbina proizlazi iz računa broj 420-08VP-91 od 26.4.2022. prema kojem je tuženik kupio od tužitelja robu, a kupoprodajnu cijenu od 1.663,94 EUR nije platio. Radi plaćanja te cijene stranke su imale dogovor da će tuženik izvršiti za tužitelja usluge prijevoza pa će prijebojem riješiti međusobna dugovanja. Dogovoreno je da će tuženik u svrhu prijeboja odraditi prijevoz od 8 turi na relaciji Rijeka - Sveta Nedelja. Tuženik je te prijevoze izvršio. Stranke su pokušale dogovoriti dodatni prijevoz, ovaj put za određenu cijenu, ali cijena koju je tuženik odredio u iznosu od 3.000,00 kuna (2.400,00 kuna + PDV) nije odgovarala tužitelju, pa je za prijevoz angažirao drugog prijevoznika. Nakon što je tuženik odradio prijevoz od 8 turi ispostavio je 8 računa koji pojedinačno iznose 3.000,00 kuna (2.400,00 kuna + PDV) što ukupno iznosi 24.000,00 kuna za 8 turi prijevoza. Tužitelj je sve račune vratio tuženiku s prigovorom da su isti previsoki i protivni dogovoru jer kad se tuženikov dug od 1.663,94 EUR podijeli sa 8 turi, pojedinačna cijena ture treba iznositi 208,11 EUR (1.568,00 kuna), a ne 398,16 EUR. Stoga po mišljenju tužitelja nije došlo do prijeboja jer su svi računi vraćeni tuženiku uz obrazloženi prigovor i osporavanje. Nakon toga, tuženik je za 4 računa po cijeni od 3.000,00 kuna, dakle za ukupno 12.000,00 kuna podnio prijedlog za ovrhu na temelju

vjerodostojne isprave te je doneseno rješenje o ovrsi Povrv-15242/23 kojim je naloženo tužitelju da tuženiku isplati tražbinu po 4 utužena računa. Kako je tužitelj omaškom propustio izjaviti prigovor, to je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave postalo pravomoćno, a tuženik je putem Financijske agencije prisilno naplatio pravomoćno dosuđeni iznos. Stoga ostaju neplaćena tuženikova 4 računa za koja smatra da bi eventualna osnovanost istih iznosila 832,44 EUR, kolika bi bila cijena 4 ture od onih 8 dogovorenih. Za te tuženikove račune istaknuo je prigovor zastare. Ako sud prihvati da je došlo do prijeboja, ipak ostaje tužiteljevo potraživanje od 831,50 EUR s kamatama. Predložio je da sud prihvati tužbeni zahtjev.

5. Tuženik je podneskom od 15.12.2025. izložio odgovor na tužbu te je ustrajao da je tužiteljeva tražbina prestala prijebojem u cijelosti. Oспорio je da je dogovoreno 8 turi bez razgovora o cijeni. Tuženik je za tužitelja izvršio prijevoz robe na relaciji Rijeka - Sveta Nedelja ali s dogovorenom cijenom od 2.400,00 kuna + PDV, odnosno 3.000,00 kuna po turi. Tuženik je izdao 8 računa. Prva 4 računa su stavljena u prijeboj s tužiteljevom tražbinom, a za druga 4 računa je pokrenuo ovršni postupak te se po istom naplatio. Smatra da je odnos tužitelja i tuženika razriješen dijelom prijebojem a dijelom naplatom u ovršnom postupku. Ukoliko sud nađe da između stranaka nije došlo do prijeboja, tuženik ističe prigovor radi prebijanja s tražbinom tužitelja prema tuženikovim računima: 2529/PJ1/1 2022, 2556/PJ1/1 2022, 2557/PJ1/1 2022, 2621/PJ1/1 2022 i djelomično 2629/PJ1/1 2022 u ukupnom iznosu od 1.663,94 EUR. Oспорava tužiteljev prigovor zastare jer je u konkretnom slučaju odlučno vrijeme u kojem su se tražbine srele, a ne vrijeme kada je tuženik istaknuo prigovor radi prebijanja. Smatra da cijenu pojedinačne usluge prijevoza u iznosu od 3.000,00 kuna potvrđuje i pravomoćno rješenje o ovrsi, slijedom čega tužitelj ne može sada tvrditi da je tuženik neosnovano izdao račune na iznose veće od dogovorenih. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev, podredno prihvati prigovor radi prijeboja.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da mu tuženik isplati kupoprodajnu cijenu robe od 1.663,94 EUR s kamatama, te tuženikov prigovor radi prijeboja s cijenom izvršenih usluga prijevoza u istom iznosu.

7. Među strankama nije sporno da je tuženik od tužitelja kupio robu prema računu broj 420-08VP-91 (str. 50 spisa), za kupoprodajnu cijenu od 1.663,94 EUR. Nije sporno da tu cijenu nije platio, te da su stranke dogovorile način prijeboja. Nije sporno da je tuženik za tužitelja izvršio usluge prijevoza - 8 turi na relaciji Rijeka - Sveta Nedelja. Nije sporno da je tuženik izdao 8 računa koji pojedinačno iznose 3.000,00 kuna (2.400,00 kuna + PDV) što ukupno iznosi 24.000,00 kuna za 8 turi prijevoza. Nije sporno da je tužitelj račune vratio s prigovorm da je cijena pojedinačnog prijevoza previsoka i nije dogovorena.

8. Među strankama je sporno da li je tužiteljeva tražbina prestala prijebojem s odvoženih 8 turi prijevoza. Sporna je visina cijene usluge prijevoza.

9. Radi razjašnjenja spornih i odlučnih činjenica, sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu i saslušanje zakonskog zastupnika tužitelja Siniša Pap (str. 96-97 spisa) i zakonskog zastupnika tuženika Franjo Mrnjavac (str. 97-98 spisa), te svjedoka Barbara Županić (str. 92-94 spisa) i Nikola Tečec (str. 94-96 spisa), svih na okolnost poslovnog odnosa. Navedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07–Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., i 146/25.), te je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog

postupka ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan i da je tuženikov prigovor radi prijeboja djelomično osnovan.

10. Iz provedenog dokaznog postupka (dokumentacija u spisu, saslušanje stranaka i svjedoka te nespornih činjenica) sud je, s jedne strane, zaključio da je tuženik od tužitelja kupio robu prema računu broj 420-08VP-91 (str. 50 spisa), za kupoprodajnu cijenu od 1.663,94 EUR i da je to iznos koji tužitelj potražuje tužbenim zahtjevom.

11. Stoga sud zaključuje da su stranke bile u poslovnom odnosu kupoprodaje iz čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26.), prema kojem je preostala obveza tuženika na plaćanje kupoprodajne cijene koja nije sporna.

12. Iz iskaza saslušanih stranaka i svjedoka i nespornih činjenica, sud je s druge strane, zaključio da je tuženik izvršio usluge prijevoza za tužitelja - 8 turi na relaciji Rijeka - Sveta Nedelja.

13. Stoga su stranke bile i u poslovnom odnosu iz ugovora o prijevozu iz odredbe čl. 661. st. 1. ZOO-a iz kojeg je preostala obveza tužitelja na plaćanje naknade za prijevoz koja je sporna.

14. Sporno je da li je izvršenim prijevozom tužiteljeva tražbina prestala.

15. Iz iskaza svjedoka koji su sa zakonskim zastupnikom tuženikom dogovarali prijevoz isključivo radi prijeboja tužiteljevog otvorenog potraživanja (Barbara Županić i Nikola Tečec, bivši zaposlenici tužitelja) jasno proizlazi da je s tuženikom dogovoreno 8 turi prijevoza bez ulaženja u pojedinačne cijene prijevoza i isključivo radi prijeboja otvorenog potraživanja tužitelja. I jedan i drugi svjedok su iskazivali kronološki i jasno te je sud njihovim iskazima u cijelosti poklonio vjeru. Tim više, što u vrijeme iskazivanja nisu više u radnom odnosu kod tužitelja.

16. Sud nije prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tuženika Frano Mrnjavac u dijelu u kojem je inzistirao da je dogovorena cijena ture 2.400,00 kuna + PDV po turi iz razloga što je to u suprotnosti s whats up porukom istog na str. 47 spisa gdje je na primljenu poruku "meni je samo bitno da li ovu kompenzaciju možemo odraditi 8 tura umjesto duga", odgovorio "može". Iako se u istoj toj poruci spominje cijena ture od 2.400,00 kuna uvećano za PDV, proizlazi da je zakonskom zastupniku tuženika posebno napomenuto da je ta cijena prihvaćena, ali za dodatne ture, a ne i ovih 8 kojima se vrši kompenzacija. Tuženik je očito nezadovoljan što ga tužitelj nije angažirao za te dodatne ture, već je angažirao drugog prijevoznika, tužitelju ispostavio veće račune i za tih 8 tura kojima se trebao izvršiti prijeboj.

17. Stoga sud zaključuje da je tuženik pristao odraditi 8 turi s ciljem prestanka njegove obveze prema tužitelju u iznosu od 1.663,94 EUR. To bi značilo da je cijena jedne prijevoznike ture 208,11 EUR (koji iznos spominje i priznaje tužitelj u svom podnesku na str. 46 spisa).

18. Kako je od 8 računa, 4 tuženik naplatio u ovršnom postupku po punoj cijeni od 3.000,00 kuna po turi, tih 4 računa se u ovom postupku ne mogu niti ocjenjivati, niti se osnovanost odluke donesene zbog ne izjavljivanja tužiteljeva prigovora u ovom postupku ne mogu preispitivati. Istovremeno, ta pravomoćnost ne oduzima tužitelju pravo da u ovom postupku osporava visinu cijene preostalih 4 računa koje je tuženik naveo u prigovoru radi prijeboja.

19. Stoga se u ovom postupku mogu preispitivati preostala 4 računa koja nisu obuhvaćena pravomoćnošću ranijeg postupka koji se vodio između stranaka. U odnosu na ta 4 računa sud je zaključio da je visina cijene po turi 208,11 EUR što ukupno za ta 4 računa iznosi 832,44 EUR. Visina cijene se dobije kada se utuženi

iznos podijeli sa 8 dogovorenih tura. Jer iz dokaznog postupka je jasno da je tuženik odradio 8 turi prijevoza radi podmirenja tužiteljeva duga.

20. Kako zbog kasnije nesuglasnosti tužitelja i tuženika, te pokretanja ovršnog postupka i djelomične prisilne naplate 4 računa nije došlo do konačne realizacije dogovora između stranaka tako po mišljenju suda nije došlo niti do prijeboja tužiteljeve tražbine sa 4 računa. Stoga je sud u ovom postupku ocjenjivao tuženikov procesni prigovor radi prijeboja.

21. Tužitelj je tvrdio da je za tuženikovo potraživanje nastupila zastara. Taj tužiteljev prigovor nije osnovan. To iz razloga što u vrijeme kada su se stekli uvjeti za prijeboj, odnosno u trenutku susreta tražbina odnosno dospijeća tuženikovih računa (12., 17. i 19.10.2022.) tuženikova tražbina nije bila zastarjela pa se ovdje primjenjuje odredba čl. 198. st. 1. ZOO-a. Ta odredba se primjenjuje i povodom procesnog prigovora radi prijeboja jednako kao i kod građanskopravnog prijeboja.

22. Slijedom svega iznijetoga, sud je na temelju svih izvedenih dokaza zaključio da tuženik duguje tužitelju s osnove kupoprodajne cijene robe 1.663,94 EUR pa je pozivom na odredbu čl. 376. st. 1. ZOO-a utvrdio postojanje tužiteljeve tražbine prema tuženiku zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sukladno točki I. izreke presude.

23. Sud je zaključio da tužitelj duguje tuženiku s osnove naknade za prijevoz temeljem 4 računa 832,44 EUR, pa je sukladno odredbi čl. 661. st. 1. ZOO-a utvrdio postojanje tuženikove tražbine prema tužitelju od 832,44 EUR, sukladno točki II. izreke presude.

24. U točki III. izreke presude sud je odredio međusobni prijeboj utvrđenih tražbina, te je u tom dijelu ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pozivom na odredbu čl. 451. st. 3. ZPP-a, i tužbeni zahtjev u tom dijelu odbio.

25. U preostalom dijelu u kojem tužiteljeva tražbina nije prestala prijeboje, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i pozivom na odredbu čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, odnosno donio je odluku sukladno točki IV. izreke presude.

26. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđenu glavnicu u točki IV. izreke presude temelji se na odredbi čl. 183. st. 1. i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, a teče od dospijeća preostalog iznosa prema utuženom računu, kako je to tužitelj ispravno zatražio.

27. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a koja propisuje ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove. U ovom postupku tužitelj je uspio s 50% tužbenog zahtjeva, a tuženik s 50% prigovora radi prijeboja, pa su obje stranke djelomično uspjele u sporu, slijedom čega je sud odlučio da svaka stranka snosi svoj parnični trošak, odnosno donio je odluku sukladno točki V. izreke presude.

28. Slijedom svega iznijetoga, sud je donio odluku kao u izreci presude.

Rijeka, 28. listopada 2026.

Sudac
Nataša Vukić

Dokument je elektronički potpisan:
NATAŠA VUKIĆ

Vrijeme potpisivanja:
28-10-2026
12:51:03

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=VUKIĆ
G=NATAŠA
CN=NATAŠA VUKIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Broj zapisa: **9-3088f-4c317**

Kontrolni broj: **0b3d7-88da3-3456f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA VUKIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.